

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 403/05
20.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Dragana Aćimovića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda, Gordane Maravić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog dva krivična dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Čačku i branioca optuženog – advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Čačku, K. 137/04 od 24. januara 2005. godine, u sednici veća održanoj, dana 20. aprila 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane, žalbe Okružnog javnog tužioca u Čačku i branioca optuženog AA, pa se **POTVRĐUJE**, presuda Okružnog suda u Čačku, K. 137/04 od 24. januara 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Čačku, K. 137/04, od 24. januara 2005. godine, oglašen je krivim AA, zbog dva krivična dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koja je sud prethodno utvrdio pojedinačne kazne zatvora u trajanju od jedne godine i u trajanju, od jedne godine i tri meseca, te osudio optuženog na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru, od 04. decembra 2004. godine, do pravnosnažnosti presude.

Optuženom je izrečena mera bezbednosti, oduzimanja noža, kao predmeta izvršenja krivičnog dela, na osnovu odredbe člana 69. OKZ. Optuženi je dužan, da u budžetska sredstva suda uplati novčani iznos od 11.800,00 dinara, na ime troškova krivičnog postupka i 1.000,00 dinara, na ime sudskog paušala.

Protiv ove presude, žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Čačku, zbog odluke o kazni, s` predlogom, da Vrhovni sud preinači prvostepenu presudu, tako što će optuženom izreći jedinstvenu kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- branilac optuženog, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s` predlogom da Vrhovni sud preinači prvostepenu presudu, tako što će optuženog oglasiti krivim za produženo krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS i osuditi ga na kaznu zatvora u kraćem trajanju od one u prvostepenoj presudi.

Republički javni tužilac u podnesku, Ktž. 535/05 od 29. marta 2005. godine, predložio je, da Vrhovni sud uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Čačku i preinači pobijanu presudu u smislu žalbenih predloga, odnosno, da odbije žalbu branioca optuženog, kao neosnovanu.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio sve spise krivičnog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom i iznetim predlogom Republičkog javnog tužioca, pa je ocenivši navode izjavljenih žalbi, našao:

Žalbe nisu osnovane.

Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, Vrhovni sud nije našao bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kao ni povrede krivičnog zakona, učinjene na štetu optuženog, u presudi ili postupku koji je prethodio njenom donošenju.

Bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branilac optuženog istakao je samo deklaratorno žalbene osnove, sa kojih pobija prvostepenu presudu, ali, obrazloženje žalbe, ukazuje da je u pitanju samo povreda krivičnog zakona. Naime, branilac smatra da je, inkriminisane radnje optuženog AA, trebalo pravno kvalifikovati kao produženo krivično delo, jer se radi o istom učiniocu, istorodnom krivičnom delu, odnosno, inkriminisanim radnjama, koje su povezane u jednu logičnu celinu.

Ovi navodi žalbe branioca optuženog neosnovani su, jer je po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud pravilno primenio krivični zakon, prethodno utvrdivši potpuno i pravilno odlučne činjenice, koje su od značaja za presuđenje i oglasio krivim optuženog AA za dva krivična dela razbojništva, učinjena na način opisan u izreci presude, pri čemu je ostvario pa je sve objektivne i subjektivne elemente bića ovih krivičnih dela, propisanih u krivičnom zakonu u članu 168. stav 1. KZ RS.

Naime, iako se radi o istom učiniocu inkriminiranih radnji, istovrsnom krivičnom delu, što predstavlja jedine zajedničke momente inkriminiranih radnji, ostali elementi ne mogu se povezati, ni sa činjeničnog, ni sa pravnog stanovišta.

U konkretnom slučaju, radi se o dve samostalne krivično-pravne celine, posmatrajući sa stanovišta činjeničnih momenata, pa se one ne mogu povezati, ni po načinu izvršenja, ni po mestu izvršenja, a ključni činjenični momenat, koji razdvaja ove inkriminisane radnje, jesu različite ličnosti oštećenih, prema kojima je primenjena sila i pretnja, a što ovo krivično delo čini specifičnim i jedinstvenim događajem. Različitost ličnosti oštećenih, čini ova krivična dela zasebnim celinama, bez mogućnosti traženja nužnih ili varijabilnih elemenata koji bi opravdali primenu konstrukcije produženog krivičnog dela.

Priroda krivičnog dela razbojništva, kao složenog, koje se sastoji od primene sile ili pretnje prema oštećenom u cilju savladavanja otpora žrtve, a nakon toga oduzimanju pokretnih stvari od oštećenog, u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi, ne dozvoljava primenu pravne konstrukcije produženog krivičnog dela.

Prema tome, prvostepeni sud pravilno je primenio krivični zakon, kada je našao da je optuženi AA, izvršio dva krivična dela razbojništva u objektivnom i subjektivnom smislu, postupajući sa direktnim umišljajem, pri čemu je uračunljivost optuženog bila smanjena, ali ne bitno. Time je ostvario zakonska obeležja krivičnih dela za koje je i oglašen krivim - razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS.

Odluka o kazni predmet je žalbe Okružnog javnog tužioca, i branioca optuženog, a koje žalbe pobijaju ovu odluku sa različitih aspekata - tvrdnje podnosioca žalbe, da je jedinstvenu kaznu trebalo poštiti ili ublažiti.

Žalbe nisu osnovane, ni sa stanovišta ovih navoda, koji se odnose na odluku o kazni, jer je ocena Vrhovnog suda, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti u smislu odredbe člana 41. OKZ, na strani optuženog. Naime, optuženi AA je priznao krivično delo, oštećeni ga ne terete, radi se o mladom čoveku rođenom 1981. godine, koji je kritičnom prilikom postupao u stanju smanjene uračunljivosti, jer je zavisnik od upotrebe opojne droge, koji se podvrgao lečenju, da pored toga boluje od hepatitisa C, pa je prvostepeni sud, opravdano, ovim okolnostima dao značaj osobito olakšavajućih, imajući pri tome u vidu posebno priznanje optuženog, što je doprinelo utvrđivanju odlučnih činjenica. S` toga su primenjene odredbe člana 42. i 43. OKZ i optuženom izrečene, kako pojedinačne tako i jedinstvena kazna zatvora ispod zakonom propisanog minimuma, za predmetna krivična dela, a što iznosi tri godine zatvora.

Pri tome cenjene su i otežavajuće okolnosti, da je optuženi oglašen krivim za krivično delo iz člana 245. stav 3. OKZ, ali takođe, da se radi o drugoj vrsti krivičnih dela, bez elemenata nasilja.

Branilac nije istakao u žalbi nove okolnosti, koje bi bile od uticaja na odmeravanje kazne u smislu njenog ublažavanja, a tako ni javni tužilac, koji samo predlaže drukčiju ocenu utvrđenih olakšavajućih i otežavajućih okolnosti, kao i stepena društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela.

Po oceni Vrhovnog suda, pravilno je primenio prvostepeni sud odredbe člana 42. i 43. OKZ i optuženom izrekao pojedinačne kazne zatvora u trajanju od jedne godine i u trajanju od jedne godine i tri meseca, ispod zakonom propisanog minimuma, koji je u konkretnom slučaju tri godine, te osudio optuženog AA, za dva krivična dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS (takođe uz primenu odredaba krivičnog zakona o ublažavanju kazne), na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, sa uračunatim pritvorom.

Relevantnim okolnostima, od uticaja na izbor i visinu krivične sankcije, prvostepeni sud je dao značaj koji im pripada, pa su pojedinačne i jedinstvena kazna, na koju je osuđen optuženi, srazmerne težini i stepenu društvene opasnosti, kako posebnom tako i opštem, pri čemu je stepen krivične odgovornosti pravilno cenjen u kontekstu odlučne činjenice, da je optuženi zavisnik od upotrebe opojne droge, a u svojoj odbrani je izjavio da je voljan da se dobrovoljno podvrgne lečenju.

U procesu individualizacije kazne, prvostepeni sud je uskladio sve ove relevantne okolnosti sa izrečenim kaznama zatvora (kako pojedinačnim tako i jedinstvenom), pa je Vrhovni sud ocenio da će ovako izrečene kazne ispuniti zahteve specijalne prevencije u smislu delovanja na optuženog da ubuduće ne vrši krivična dela, a takođe i ciljeve generalne prevencije, odnosno, uticaja kazne na potencijalne učinioce krivičnih dela, te tako ostvariti svrhu kažnjavanja propisanu zakonom u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija (član 5. stav 2. i član 33. OKZ).

Mera bezbednosti, iz člana 69. OKZ – oduzimanja predmeta kojim je krivično delo izvršeno, izrečena je, saglasno zakonu i valjano obrazložena u pobijanoj presudi.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude, u smislu odredbe člana 388. Zakonika o krivičnom postupku.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Gordana Maravić, s.r. Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpavka

JČ